

TOVERI

Ennen suomalaisen työväen liiton kannattajia, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO, SULO SYVÄNEN,
ADOLPH SALMI, ALEX SEVO,
A. B. MAKELÄ.

TOVERI

(THE COMRADE)
The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workers' Publishing Society.
ANTTI J. PARTAN, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Ilmoitushinta 40c palstatunmalta. Kuolessaan-ilmotukset \$1.50 kerta ja muistovaroilla \$2.00 kerta. Kiihkaus, syntyminen ja avio-lyttö-ilmotukset \$1.00 kerta, haluamattomia ja nimenmuutto-ilmotukset 50c kerta, naimis-ilmotukset \$1.50 kerta, avioero-ilmotukset \$1.00 kerta. Seisovat ilmoitukset sopimuk- sen mukaan. Satunnaisia ilmoituksia tu- lee rahaa seurata ilmaiseksi. Englannin- kielestä suomenkieliseen vaipeasti.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.
TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.

TILAUSHINNAT

Yhdysvalloissa ja Kanadassa:
Yksi vuosi...\$3.50 6 kuukautta...\$3.00
3 kuukautta...\$1.60 1 kuukausi... .60
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosi...\$5.00 6 kuukautta...\$4.25

SUBSCRIPTION RATES:

In the United States and Canada:
One year...\$3.50 Six months...\$3.00
Three months...\$1.60 One month... .60

Huopetus sijaitsee 10:n ja Duane katu- jen kulmassa. Telefooni: konttori 365, toimitus 832.

Californian S. S. Osas- toille

(Valtiokomitean tiedonanto)

Valtiojärjestön toiminnan tarkotus on etupäässä agitatioonni, kasvatus- ja järjestämistyö. Viimeksi pidetty Californian s. s. osastojen neuvottelukokous on pannut sille enemmän huomiota ja antanut valtiokomitealle ohjeen käyttää viisi-sataa dollaria agitatioonityöhön, sekä oikeutta- nut valtiokomitean käyttämään varoja kirjeenvaihtajain avusta- miseksi.

Kirjeenvaihto puoluelehtiin on agitatioonityötä, se on myös ke- hitys- ja kasvatusyhtiä, melkein- ja laajemmassa merkityksessä kuin mikään muu puoluetoimin- nan ala. Puolueemme jäsenten tulee harjoitella kirjeenvaihtoa, kirjottelamista omiin lehtimme. Mitä hyötyä on kirjoitustaidosta, ellei koeta kehittyä käyttämään sitä. Toimintamme kaikin puo- liin vaatii yhä enempi kirjallisen työhön, kirjanpitoon ja semmoi- seen harjaantunutta väkeä. SAA- DAKSEMME AIKAAN YLEI- SEMPÄÄ INNOSTUSTA JA HALUA TAHÄN TOIMIN- TAMME TÄRKEÄÄN PUO- LEEN, LUOVUTTA VÄLTI- OKOMITEA JOKAISLE CALIFORNIAN VALTIOS- SA TOIMIVALLE S. S. OSAS- TOLLE KYMMENEN DOL- LARIA KÄYTETTÄVÄKSI KIRJEENVAIHDON EDISTÄ- MISEKSI.

Osastot voivat käyttää sen niinkuin luulevat saavansa par- haan tuloksen ja on jokaisen os- aston ilmoitettava valtiokomite- alle, miten ovat menelleet ja mitä huomattavia tuloksia se on tuottanut. Näin menetellen ja- kautuu avustus tasaisesti koko valtiossa ja luulemme saataavan aikaan laajempaa harrastusta, lii- säten kirjeenvaihtajain lukuisuut- ta. Kunkin osaston on ilmoiteta- vaa päätöksensä, että ryhtyy toimiin ja miten on päättänyt käyttää tuon rahan, ja valtioko- mitea lähettää sen.

Puoluelehtien levittäminen on yhtä tärkeää agitatioonityötä kuin kirjeenvaihto lehtimme. Koska käynnissä on paikkakun- nittainen Toverin levityskilpailu, jossa kilpailussa palkinnon saan- ti jokaiselle on helpompi kuin tavallisesti, niin kiihottaaksem- me kaikkia osastojen asiamiehiä ja tilauksen hankkijoita oikein voimannäytöspönnistuksiin, LUOVUTTA CALIFORNIA- N S. S. VALTIOKOMITEA KOLMEN PROSENTIN LISA- PALKINNON KAIKISTA KIL- PAILUN KESTÄESSÄ HIL- KUISTUA TOVERIN TILA- UKSISTA SILTÄ KILPAILU- AJALTA JA NIILLÄ EH- DOILLA KUIN KUKIN OS- ASTO ON PÄÄTTÄNYT KESKUUDESSAAN JARJES- TAA. Koska Toveri luovuttaa kolme prosenttia lisää tavallisen

asiamiespalkkion lisäksi, antaa valtiokomitea lisäavustuksensa Toverin kautta, siten säästyy työtä.

Nyt siis Californian valtion s. s.-osastoissa oikein tarmokkaihin toimiin Toverin tilaajamäärän kohottamiseksi.

Kun nyt kerran liikkeelle läh- detään, niin tehdään kerrankin näkyvää jälkeä.

Californian S. S. Osastojen Valtiokomitea,
Alfred Ruis, kirjuri.

Vai pitäisi työväestön olla vielä kiittollinen-kin riistäjilleen!

"Täytyäkseen oikeudenmukai- sen velvollisuutensa itsellensä ja pääomalle jonka palveluksessa se on, on työväestön tyydytettävä muutakin kuin pelkkä itsensääl- lyttämiseksi, pelkkä vaivastensa sielun ja ruumiin yhdessäpitä- miseksi," kirjottaa Yale yliopis- ton taloustieteen professori Irving Fisher, jota pidetään yhtei- nä etevimmistä porvarillisista ta- loustieteilijöistä.

Sillä tahdotaan sanoa, että työväestön on niin tyyten kuole- tettava itsenäisyysvaivastensa ja luokkatuensa, että se voisi olla vielä kiittollinenkin riistäji- leen!

Eikä suinkaan puuttune seläi- siäkään työläisiä, jotka ovat val- miit luuttamaan eläköön näille professori Fisherin mielipiteille. Ehä gomperilaisen käsityksen mukaan tulisi työväestön olla sellaisessa sopuinnussa työn- teettäjien kanssa, että työselk- kauskia ei koskaan sattuisi. "Mo- lemmipuoliset edut" olisivat näiden puoskarien mielestä pi- detävät "molemmipuolisen kunnias- sa". Mutta sellainenhan on mahdotonta. Sellainenhan edel- lyttäisi että etujen ristiriitaa ei ole olemassakaan, ei ainakaan sellaista sovitamattomaa joka por- variston ja työläisten, orjien ja isäntäin välillä vallitsee, jossa toisen voitto on aina toisen tappio.

Professori Fisher on erään American Association for Labor Legislation nimisen yhdistyksen esimies. Yhdistys toimii jonkin- laisen työväenlainadinnan aikaansaamiseksi, tunnustamatta kuitenkaan minkäänlaista luok- kien välistä etujen ristiriitaa. Se toimii sillä perusteella, että edut voidaan sovittelamalla saada so- pusuointuun, jos vain kummalla- kin puolella tunnustetaan toisen toistensa oikeudelliset vaatimuk- set.

Sen ihanteiden mukaan pitäisi työläisen olla "kiintynyt tuote- teeseensa". Hauska ajatus muu- ten. Millä tavalla työläinen voi- si "kiintyä tuoteeseensa", jota hän tuottaa kokonaan toisia var- ten, on käsittämätöntä muille kuin porvarillisen idealismin rä- meikössä elävälle, joka ei omaa aavistustakaan siitä, mitä var- ten tuotantoa harjoitetaan. Eihän työläinen työskentele tuote- taan, vaan palkkaansa varten. Eihän kapitalistinen tuotanto ole ollenkaan olemassakaan tuotei- den, hyödykkeiden tuottamista varten voittojen saantia varten.

Eiväthän kapitalistitkaan ole kiintyneet tuotteisiin vaan voit- toihin, siihen mikä heitä tuotan- non yhteydessä hyödyttää.

Jokaisena teollisuuselämän la- maannuskautena tulee päivän selvästi ilmi se, että tavarin tuottaminen ei vähimmäissään määrässä liikuta kapitalistista liikkeenharrastajaa. Kun voitot loppuvat, niin teollisuuslaitokset sulkeutuvat ikäänkuin itsestään tarvitsipa suuri yleisö hyödyk- keitä tai ei.

Samalla tavalla voi palkane- destä työskentelevä työläinen ol- la kiintynyt ainoastaan palkkaan- sa. Mitä häntä hyödyttäisi kiin- tyä tuotteisiinsa, eihän hän niit- tä omista. Palkkansa on hän- nelle kaikki kaikessa, sillä vain se tekee elämisen hänelle mah- dolliseksi. Olkoonpa että sellai- nen ajatus tuntuu epäpyhäältä ja

karkealta hienosti oppineitten porvarillisten taloustieteilijäin korvissa, niin sittenkin pitää se ehdottomasti paikkansa.

Porvarilliset taloustieteen pro- fessorit, joiden toimena on jo ai- koja sitten ollut pelkkä taiste- luksittain etsintä kapitalismin harjoittamalle riistolle, eivät kä- sitä — eivät ainakaan saa il- maista kirjoituksissaan — yhteis- kunnan todellisia suhteita sen- kään vertaa, kuin keskinkertai- nen työläinen.

Jokainen valventunut työläi- nen naurahtaa sellaiselle ajatuk- selle, että työläisen pitäisi olla kiintynyt tuoteeseensa. Jokais- ta sellaista matelijaa, joka koet- taa tuottaa mahdollisimman pal- jon, pidetään nykyisin jo narri- na, joka maleksii orjuuttajansa jalkojen juuressa, tavotellen ruo- kijansa suosiota.

Yhteiskunnallisesti ei luonol- lisesti ole edullista sellainen tilanne, että työläiset eivät vähä- kään välitä siitä, miten paljon he tuottavat. Mutta muuten ei voi kapitalistisen tuotantotavan vallitessa olla laita, sillä, kuten sanottu, tuotantohan ei tapahdu ensinkään tarvetta, vaan voittoa varten. Siitä ei ole työläisille vähintäkään hyötyä, että he ko- ettavat parhansaan mukaan jou- duttaa tuotantoa, päinvastoin saattaa se ajaa heidät useassa tapauksessa työttömien armei- jaan, koska he palkkoillaan voi- vat ostaa vain määrätyn tuote- määrän, joka tuotetaan sitä pi- kempiin, mitä enemmän he työ- skentelevät.

Yhteiskunnassa, jossa toinen luokka elää yksinomaan toisen kustannuksella, ei voi olla kysy- myksessä yhteiskunnallisen tuotan- non elvyttäminen. Kapitalis- tinen tuotantotapa ei muuttuisi- kaan omaksi jarrutukseksi, jos sen laajenemismahdollisuudet olisi- vat rajattomat. Vasta sosialisti- sessä, jossa nautinto on sitä sur- rempi, mitä enemmän voidaan tuottaa, saavutetaan tilanne, jossa työläisetkin mielenkiinnolla seuraavat sitä, mitä he tuotta- vat, s. o. pyrkivät tuottamaan mahdollisimman paljon, kuten nykyisin urakatyöläiset, mahdol- lisimman lyhyessä ajassa, koska se takaa heille suurimmat hy- vinvoimien edellytykset.

Ratkaisematon pulma porvareille

Yhdysvaltain työministerin il- motetaan eräissä hiljattain pitä- mässä puheessaan selittäneen, et- tä työläisten yksityisiä työstä lakkaaminen aiheuttaa suurem- paa häiriötä teollisuudessa kuin jonkkolakkaukset eli jakot. Siit- tä syytä olisi hänen mielestään päästävä siihen, etteivät työläi- set kuittaisi työpaikoiltaan vaan pysyisivät työssä jatkuvasti.

Vaikka onkin totta, että pinta- puolisesti asemaa katselemalla näyttää siltä kuin olisi työläisille samantekevää, minkä kapitalistin palveluksessa työvoimaansa ku- luttaa, kun sitä kerran täytyy tuotantokustannuksilla myydä niin sittenkin on laita siten, että työläisestä tuntuu työpaikan vai- hetu miellyttäväksi.

"Oletteko väsyksissä?" kysyin. "Hän otti kätensä pois silmiltään ja katsoi minuun, sinisissä silmissään ilme, joka oli hirveä nähdä. Hän ei vastannut kysymykseeni; lieneekö sitä kuullutkaan."

"Tuo tehtävä", hän virkkoi, "tu- talonpoikaishuushuksen asettaminen senlää vasten ammuttavaksi — hm se ei ole oikean miehen tehtävää!"

MAILMANKATSOMUKSIA

SODAN ALENTAVA VAIKUTUS.
(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Sept. 16, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)
W. G. Shepherdin teoksessa "Erään sotakirjeenvaihtajan tunnustuksia" on seuraava erikoista huomiota ansaitse- va kuvaus:
"Mulla oli kerran venäläinen ki- vääri, jonka eräs itävaltalainen up- seeri oli lahjottanut minulle muis- toksi Przemyslän vallouksesta. Otin sen mukaani eräiseen Alt Sandecin pikkukaupungin pieneen hotelliin. Jossa tusinan verra nuoria itävalta- laisia upseereja istui pöydän ympärillä. He katselivat kiitellä minulla olevaa voitonmerkkiä liikkeellä ja j- jotenkin meluisella mielenkiinnolla."
"Samassa munaan upseerista vetä- si taskustaan venäläisen kiväärinpa- rumaan, pisti sen kiväärin, nosti aseensa poskelleen ja tähdäten suo- raan noin 20 jalan päässä seisovaa hotellin valkohapsista juutalaista o- mistajaa, laukasi. Luoti ei vauhk- seen sattunut, vaan hyvin likeltä se hilpasi. Huone täyttyi ruudin savus- ta, joka hitaasti nousi kattoa koh- den..."
"Tuo murharuudin savu tässä Alt Sandecin pienessä hotellissa sinä il- tana synnytti minussa pahoinvoinnin tunteen; sleppasin muistikivärimäi pois tuon nauravan nuoren väärin- kädessä ja läksin tieheni koko pal- kasta."

"Vain muutamia kuukausia sitten samainen väärinki oli ollut lupaava nuori arkkitehti Viennissä. Myöhe- min samana iltana hän etsi käsiin- sä Robert Dunnin ja minut ja pyysi meidän valhelemaan erälle yle- mälle upseerille, että kivääri oli lau- onnut tapaturmaisesti. Tuo ylempi upseeri, näet, oli uhannut rangaista häntä — juoppuksesta."

"Jokainen äiti, sisko ja vaimo Eu- ropassa on havainut jotakin tämän laatuista muutosta tapahtuvan mies puolisissa omassaan. Toisinaan se on vähemmän tuntuva, mutta toisi- naan kuolema olisi parempi kuin se karmiva palautuminen raakalaisu- teen, minkä sota aiheuttaa."

"Kaikki sodan tuimalliset vai- kukset eivät ulotu yksistään ihmis- ruumiiseen."

Ei ole oikean miehen tehtävää!
Eräs toinen sodan alkuvaiheita ku- vaava kirjeenvaihtaja kertoo:
"Luonauki kävi sinä iltana (elo- kuulla 1914, Brüsselissä) sangen yö- hällä vielä muun vieras, saksalainen upseeri von S—. Hän tuli suoraan palvelustolmista, viluissaan, märkä- nä ja väsyksissä. Istui tuolille huo- neessani palavan pieneen avoal- kean ääreen. Aukasi harmaansin- vän päälylystakkinsa, risui päähineen- sä, jolloin hänen harmaa tukkansa näkyi, asetti pitkän sapelinsa pol- viensa väliin ja istui hetken aikaa äänettömänä."

"Hän oli arvokkaan näköinen mies eikä kaikki sodan roikuttama kura ja loka voinut peittää hänen puvs- saan ilmeisesti esiintyvää siroutta. Hän oli asunut pitkät ajat Lontoossa pitkäkat ajat Ranskassa; puhui kaik- kien Euroopan kielillä yhtä hyvästi kuin saksakin."

"Hän istui silinä hetken ja ojensi valkeita kättään lämpimän hyväiltä- väksi; siinä oleva kultainen ranne- rengas kimatteli tuen lämpöisessä tahdottomalla liikkeellä. Ikäänkuin olisi valkea polttonut hänen sormi- aan, veti kätensä takaisin, pyyhkäsi sillä väsyneesti kasvojaan ja sitte pelitti silmänsä kämmenellä."

"Oletteko väsyksissä?" kysyin. "Hän otti kätensä pois silmiltään ja katsoi minuun, sinisissä silmissään ilme, joka oli hirveä nähdä. Hän ei vastannut kysymykseeni; lieneekö sitä kuullutkaan."

"Tuo tehtävä", hän virkkoi, "tu- talonpoikaishuushuksen asettaminen senlää vasten ammuttavaksi — hm se ei ole oikean miehen tehtävää!"

MAILMAN KARJALAUMAT VÄHENTYVÄT.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Sept. 16, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)
Tuskinpa mikään paremmin valai- see nykyistä ravintopulaa kuin mail- man karjalajujen vähentymistä o- sottavat numerot. Kun Saksan ar- meija perääntyi ensimmäiseltä Rans- kaan tekemältään suurhyökkäykse- ltä, ajoi se edellänsä Ranskasta ja Bel- giasta 1,800,000 raavaseläintä, jotka kaikki on jo alkoja sitten turastet- ta.

Vuoden 1916 lopussa oli Ranskan nautakarja vähentynyt 2,500,000:lla ja vuotta myöhemmin ilmoitetaan vä- hennyksen nousseen 10,800,000:een elukkaan. Tanskan erään tuonnol- tain annetun määrärauksen mukaan oli neljäsosa maan siosta turastettava ja nykyään arvioidaan siellä olevan

muualla onnistuu saamaan pa- rempialkaisen toimen.

Mitkään muut kuin suorasanai- set pakkolait eivät voi sitoa työ- väestöä samojen riistäjien kä- siin, eivätkä laitkaan auta muu- ta kuin tilapäisesti, siitä on histo- ria esimerkiksi. Pulmasta ei ole esittä ulospääsyä, kuin ka- pitalistisen tuotantotavan poista- minen ja sosialistisen sen tilalle asettaminen.

enää vain puolet siosta jällellä. Niil- le ei ole riittänyt ruokaa.

Samasta syytä on Hollannissa täy- tynyt tappaa miljoona päättä karjaa Englannissa on, viljankasvatusalueen lisäämiseksi, ollut pakko kytäää nu- rin 2,400,000 eekkeriä heinämaata josta on seurauksena ollut karjan väheneminen vastaavassa määrässä.

Brittiläisen elintarvehallinnon las- kujen mukaan on sitte sodan alkami- sen koko Euroopasta karja vähenty- nyt yhteensä 28:lla miljoonalla nau- taeläimellä ja 55 miljoonalla lam- paalla. Ilmehekö sitte, jos se jossa- kin tuntuu!

"HERMOSTUMISEKSI"

kansan kesken sanotaan ylimalkaise- si monenlaisia eri tilanteita, alkaen herkkäatuneisuudesta ja itsensä hil- litsemiskyvyn puutteesta aina sellai- siin aivojen ja selkäytimen elimistö- lösiin tauteihin kuin käyntihäiriöihin tai halvauksienkin asti. "Hermostu- teja" ne kyllä tavallaan kaikki ovat sillä hermostoonhan ne vaikuttavat. Mutta suuri yleisö, joka ei ole her- motautien erikoistuntijoita, useinkin sarkastua vähätöiset ja tärkeät, vaa- ralliset ilmiöt toisilnsa. Jos jolla- kin on semmoisia hermohäiriöitä kuin hiallissa kiihtyvääsyä, säikkymis- tä ja hypähtelemistä äkillisen äänen kuuleessa, kukaan tai kylmän tuntu- mista eri ruumiinosissa, puutumista "kuin neulalla" pistelemistä tai "kuin veitsellä" vihomisia, puristus- ta päälleasta, pistoksia selkärangan välöässä, rauhattomuutta, jalkojen ja käsien nykimistä ja kymmenä- muita kiuallisia tunteita — niin heti luullaan henkilöön potevan jota- kin valkeaa elimistöistä hermotau- tia. Tosin tuollaiset häiriöt joskus ovat elimistötautiin oireita, mutta yleensä ne sitä eivät ole, vaan ovat niilsanoitua "toiminnallisia" hermos- töhäiriöitä, jotka riippuvat erinäisistä ehkä monistakin, epäedullisista seikoista, esim. suvussa mahdollista ti oleesta kaatuvataudista, alkoholi- smista, mielenvaiosta tai muista "isäin paholista teoista", tai asian omaisen henkilöön itsensä liikkas- tuksesta, pitkällisestä jännityksestä ylellisestä huolehtimisesta, murhe- sta, peljästyneisyydestä, joutettelusta, yksinäisen elämän synnyttämästä sai- raloisesta mielialasta tai riittävän ravinnon puutteesta.

KIINALAISILLA KOHTELIAI- SUUDELLA

ei ole rajoja, kuten tiedetään. Sano- malehterkin ovat siellä kohtelaita yksinpu palauttaessaan käsikirjotuk- sia, joita eivät voi käyttää. Seuraa- valaialista kaavaa käyttäen esim. eräs Pekingin lehti siinä tapauksessa:

"Äärettömällä ihastuksella olemme lukuene käsikirjotukseksi. Ikinä en- nen emme ole saaneet nauttia sel- laisesta mestariteoksesta. Jos me- sen painaisimme, niin viranomaiset varmaan määräisivät meidän pitä- mään sitä ohjeinaan eikä tästedes koskaan julkaisemaan mitään vähem- piarvoista kuin se. Ja kun meidän olisi mahdotonta kymmenessä tuhan- nessa vuodessa saada aikaan mitään sen vertaista, täytyy meidän, vaikka sydämen surulla, palauttaa tämä ju- malallinen käsikirjotukseksi, ja pyy- däme tuhannesti anteeksi, että mei- dän niin täytyy tehdä oman kyynt- tömyytemme takia."

MONTA NEROA OLISI KUOLLUT NÄLKÄÄN.

Jos olisivat joutuneet elämään sota- ajan anoksilla.

Useita mendein polvien neroja muistellaan vieläkin mainion ruoka- halunsa takia. Heillä olisi ollut ko- vat päivät, jos olisivat joutuneet ny- kyään elämään. Englantilaiset kirjailijat Thackeray ja Dickens oli- vat molemmat syömätöiden mesta- reita. Voiton kaikista vei kuitenkin ranskalainen kaunokirjailija Balzac sekä tuotteluudessa että syömisessä. Hän saattoi yhdeksi aterialkseen pistellä 8 tusinaa osteria. 12 kiet- telyä, yhden ankan ja parin peltokano- ja kaikkine tavallisine "lisäkkei- neen." Hänen kirjallinen tuotanton- sa oli niin suunnaton, että hänen suhteensa kyllä iptaää palkkansa van- ha sananlasku: "suustaan lehmä lyp- sää (s. o. kirjailija tuottaa), ei suuri- sarvastaan." Englantilainen kirjailijasuuruus Herbert Spencer ru- peoi kerran kokeeksi elämään yk- sinomaan kasvuruualla. Hän sanoi että palattuansa taas läharuokaan hänen täytyi uudelleen kirjoittaa kaik- ki mitä oli kasvuruualla ollessaan pannut paperille, saadaksensa niilun vähänkään "miehekkyyttä."

Järjestöme asioita

LÄNSIPIIRIN PUHUJAN MATKA WASHINGTONISSA.

Toveri A. Hautamäki alkaa mat- kansa Washingtonin valtiossa syys- kuulla puheen:

Black Diamond 20—21—22 p.
Seattle 23—24—25—26—27 p.
(Seattlelaiset voivat antaa päivän juanitalaisille, jos he haluavat).
Everett 28—29 p.
Issaquah 30—1 p. lokak.
New Castle 2—3 p.
Poulsbo 4 p.
Pearson 5—6 p.
Roslyn 8—9 p.

S. s.-osastot, valmistakaa ohjelma- ta muut illallisia ainakin yhdeksi puheillaksi, tov. Hautamäki suorit- taa arvokkaan numeron ohjelmas- tanne.

Ilmatulot lankeavat länsipiirin agitatioonikassaan.

Toverillisesti:
Wash. Suom. Valtiokomitea.

Venäläisistä sanoma- lehdistä

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Sept. 16, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

"London Nation" lehdessä kir- jottaa Beatrice L. King seuraava- a:
"Kun kerran tulee se aika, jol- loin yleisö suhtautuu nykyiseen vallankumoukseen myötätuntoi- sesti, rehellisesti haluten ymmär- tää asioita ja auttaa taistelevaa kansaa, niin me olemme tulleet silte asteelle, jolloin ei enää ole tarvetta vallankumoukseen. Tä- mä ajatus tuli minun mieleeni kun olim lukenut joukon venäläi- siä sanomalehtiä, bolshevikivas- taista ja bolshevikien kannattajia. On vaikeata uskoa, että ne sano- ta valheita ja julkaisijat, joiden mielestä bolshevikit-sana mer- kitsee samaa kuin rikoksellinen ja jotka sanovat bolshevikijä saksalaismielisiksi, ovat koskaan lukuene, joko alkuperäisenä tai käännoksenä, yhtään viimeaiko- jen venäläistä lehteä."

Katsokaamme syytöstä saksalaismielisyydestä. Tämä syytös venäläisistä bolshevikien niskoille e- ttipäässä sen johdosta, että he te- kivät rauhansaksan kanssa ja tehtyään sen, myös ylläpitävät sitä. Sosialivallankumouksellisten vasemmiston äänenkannatta- ja "Znarnya Trouda", ankara bolshevikien vastustaja, sanoo: "Bolshevikit eivät tehneet rau- hana. Sen aikaansa näkää ja uu- pumaa." Itse bolshevikitkaan ei- vät pidä Brestin rauhana minään rauhana, vaan "väliaikana, joka aikaikanaan päättyy". Käyttääk- semme bolshevikien äänenkan- nattajan "Pravdan" sanamuotoa Self:ettyään niitä tapoja, joiden kautta Saksan imperialistinen hallitus on rikkonut Brestin rau- hana, "Pravda" jatkaa: "Neuvos- tovirkaillijain, kaikkien työväen- järjestöjen problema on löy- tää keino, miten voidaan valmistaa taisteluun Saksaa vastaan."

Missään englantilaisessa leh- dessä minä en ole nähnyt lau- suttavaa sellaisia tuomioita Sak- san hallituksesta kuin "Pravdas- sa". Toukkokuun 12 päivän nu- merossa, mikä minulla on juuri edessäni, on kuva, jonka nimenä on "Ukraina", mikä tekisi hyvää meidän brittiläisen valtakuntam- me jäsenille. Saksia, joka on ku- vattu siten kuin meidän "Sunday Chronicle" sen kuva, ruoskii a- vuotonta, kiinnisidottua puolial- tosta naista, Ukrainaa. Tämä tuskin on sellainen tapa, jolla osotetaan myötätuntoa Saksaa kohtaan.

Toukkokuun 15 päivän "Prav- da" tiedottaa, että Harkovissa saksalaiset tappoivat 600 bolshe- vikiä ja sosialivallankumouksel- lista ja Jekaterinoslavissa 400 ta- lonpoikaa ja työläistä, maanvil- jelyskomitean jäsentä. Niin ty- perää kuin Saksan politiikka on- kin, niin eipä liene mahdollista että he ampuisivat joukkoutain o- mians kannattajiaan.

Että meidän sanomalehdistöm- me väärstelee Venäjän tapahtu- mia, sen todisti äskettäin eräs englantilainen, joka oli ollut Pie- tarissa liikeasioilla. Hänen sa- nansa olivat: "Älkää usko mi- täntään juttuja bolshevikien raivo- kuudesta ja kauhuista. Sellai- set jutut ovat sanomalehtien ke- kintöjä, ei mitään muuta." Hän kertoi mitenkä Pietarissa liike- lehdellä oli samanlaisia kuin ta- vallisesti ja (varma merkki ti- lanteen vakaisuudesta) pankit o- livat auki. Hän käveli ulkona koska häntä halutti, eikä koskaan sattunut näkemään niitä kauheita näkyjä, jotka ovat niin suuresti liikuttaneet meidän sanomalehti- miestemme sieluja. "Mitä me tarvitsemme", sanoi hän, "on

se, että lähettämme Venäjälle kansanvaltaisen lähetystön, joka ei ole ennakkoluuloinen työväen- neuvostoa vastaan." Tämä mies ei suinkaan ole bolsheviki, eipä edes sosialisti!

Yksi syytös bolshevikijä vas- taan on se, että he ovat lakkaut- taneet sanomalehdet jne.; nyt kuitenkin jokainen "Znarnya Trouda", jonka minä olen näh- nyt, sisältää kaksi, kolme ja jos- kus neljäkin palstaa otteita muis- ta lehdistä. Lukuohjottamatta kahta kertaa, jokainen sanoma- lehti, mistä lainaukset olivat teh- dyt, olivat jyrkästi bolshevikijä vastaan! Tämä todistaa, että useita bolshevikivastaisia sano- malehtiä täytyy olla olemassa. On ollut tapauksia, jolloin toi- mittajia on sarkotettu ja sanoma- lehtiä tilapäisesti lakkautettu, mutta tämä on tapahtunut sen- takia, että ne lehdet ovat tahal- lisesti levittäneet valheellisia tie- toja tarkotuksella provoseraata kapinaa.

Pietarin neuvoston sanomaleh- distön ja valistustyön komissaari sanoi: "Me annamme eri poliiti- sia näkökantoja omaaville lehdel- le täyden vapauden arvostella meidän toimenpiteitämme, vielä neuvoston poliittikkakaan. Mutta me hävitämme siihen paikkansa tahalliset yritykset provoseraata kapinalla valheellisilla tiedon- noilla."

Kosketelkaamme vielä yhtä juttua, jota on levitetty ulko- maille. Ei ole pitkäa aikaa siitä, kun meidän sanomalehtemme kertoivat uutisia siitä, että Saks- a astetaan Venäjällä olevia sotavan- kejaan taistelemaan liittolaisia vastaan. Ei voi olla suurempaa asioiden vääristelyä kuin tämä. Ne jotka ovat vaivaantuneet lu- kemaan Saksan Venäjälle anta- matta rauhanehdot, varmasti- kin huomasiivat niissä olleen kohdan, missä vaadittiin saksalaisten ja itävaltalaisen sotavankien pi- kaita aseista riisumista. Tätä vaatimusta tuskin olisi tehty, jos sotavankijä olisi käytetty liittolaisia vastaan. Eräässä "Znarnya Trouda" toukkokuun numerossa julaistain manifesti, jonka oli antanut yli puoli mil- joonaa Venäjällä olevia sotavan- keja, jossa he protesteerivat Brestin rauhansopimusta vastaan ja uudelleen vakuuttivat olevan- sa päättäväisiä "seisomaan ki- väärin käsissään viimeiseen mie- hen Venäjän vallankumouksel- lisen hallituksen puolesta". Näi- tä sotavankijä voidaan käyttää ketä vastaan hyvänsä, joka hyök- kää vallankumouksellisuuden kimppuun, mutta heitä ei voida käyttää palvelemaan Saksan etu- jä.

Minä ihmettelen, eivätkö ne henkilöt, jotka aina vatkuuttavat siitä, että bolshevikijä ei ole kannattava Venäjällä, ole kos- kaan kysyneet itseltään, mistä se sitten johtuu, että kaikista heitä vastaan tähdätystä vihamielisyy- destä huolimatta, he edelleenkin ovat vallassa? Myönnettäköön, että he ovat tyrannimaisia. Mut- ta niin oli tsaarihallituksin. Kuit- tenkin tsarihallitus kukistui vaikka sillä oli toisten maitten hallituksien kannatus puolellaan. Ei tarvittu mitään "sekaantumis- ta".

Kun Venäjän kansa huomaa bolshevikivallan olevan sellaista- jata ei kannateta, niin he kul- listavat sen aivankuin Kerenskin hallituksenkin ja tsarihallituk- sen. Eikö meillä ole hieman sa- manlainen tilanne tässä maassa? Kaikkialla sanotaan, että nykyi- nen hallitus ei ole kansan suosio- sa. Kuitenkin se on vallassa. Jos tämän maan kansa to- della vastustaisi Mr. Lloyd George, niin he erottaisivat hänet. Georgeen hallituksen vastustajien joukossa ei ole kuitenkaan ket- tä, joka ehdottaisi sitä, että me kääntäisimme Amerikan puole- len, pyytään siltä ajaa hänen kukistamiseksi. Jokainenhan käsitäisi tällaisen politiikan ty- peryden.

Jos liittolaiset rehellisesti hal- uvat auttaa Venäjää, ne joilla ei ole siellä sijoituksia, niin he auttavat sellaisella tavalla, mikä ei muodosta Venäjän itämaisy- den vaaraksi. "Ensimmäisenä as- kelenä", sanoo "Isvestija", "on tunnustaa Neuvostovalta." Toi- sena askelena on auttaa maan- uudelleen järjestämisessä, kaik- kein paras tapa karkottaa saksala- iset maasta.

Ei kukaan ole niin halukas karkottamaan Saksaa pois Venä- jältä kuin vallankumouksellinen Venäjä itse, mutta se pitää ta- pautua sen omalla ajalla ja sen omilla keinoilla. Antaa sen en- sin itse rakentaa itselleen kan- sanvalta, sellainen kuin sille par- haiten sopii. Kyllä se sitten kääntää tarmonsä karkottaakseen niskoiltaan Saksan ikeen.

Voidaan sanoa, että siihen mennessä Saksia on alistanut al-